

18 Δεκεμβρίου 1990

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5351).

Ποινή — Ανθρωποκτονία κατά παράβαση του άρθρου 205 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε με τον Νόμο 3/62 — Κτύπημα με πέτρα επί της κεφαλής του θύματος, γυναίκας 75 ετών, εγκατάλειψη του θύματος και επιστροφή δράστη στο χωριό του σαν να μην συνέβαινε τίποτε — Μειωμένη κρίση λόγω ψυχοπαθολογικής κατάστασης και διανοητικής καθυστέρησης, πρόκληση από το θύμα με ύβρεις, λευκό ποινικό μητρώο — Φυλάκιση 9 ετών — Δεν είναι έκδηλα υπερβολική.

5

Τα γεγονότα της υποθέσεως αυτής σκιαγραφούνται στο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα.

Η έφεση απορρίπτεται.

10

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Ανδρέα Διονυσίου Περικλή ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 8 Οκτωβρίου, 1990 από το Κακουργιοδικείο Πάφου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 6395/90) στην κατηγορία της ανθρωποκτονίας κατά παράβαση του άρθρου 205 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από τον Πρόεδρο Επαρχ. Δικαστηρίου Κρονίδη, τον Ανώτ. Επαρχιακό Δικαστή Σταυρινίδη και τον Επαρχιακό Δικαστή Μιλτιάδους σε φυλάκιση 9 χρόνων.

15

20

Ε. Κωμοδρόμος με Α. Μάγο, για τον εφεσείοντα.

- Ρ. Γαβριηλίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Α. ΛΟΙΖΟΥ ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσείων βρέθηκε από το Κακουργιοδικείο Πάφου ένοχος ανθρωποκτονίας κατά παράβαση του άρθρου 205 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 5 του Νόμου 3/62, και καταδικάστηκε από το Κακουργιοδικείο της Πάφου σε ποινή φυλάκισης εννέα ετών.

Στις 4 Αυγούστου το απόγευμα, το θύμα, η Αναστασία Ιωάννου Χειμωνή από την Κρήτου Τέρρα, ηλικίας εβδομήντα πέντε ετών, έφυγε από το σπίτι της και μετέβη στο χωράφι της στην τοποθεσία "Χασκάς" για να μαζέψει αμύγδαλα. Σε κάποιο χρόνο αργότερα ο εφεσείων, που κατ'άγεται από το ίδιο χωριό, πήγε με το κοπάδι του στο διπλανό χωράφι το οποίο είναι ιδιοκτησία του, για να βοσκήσει τα πρόβατά του. Σύμφωνα με την κατάθεση του ίδιου του εφεσείοντα, το θύμα άρχισε να υβρίζει και να χρησιμοποιεί απρεπή γλώσσα, φαίνεται σαν αποτέλεσμα προηγούμενων διαφορών. Ο εφεσείων προχώρησε προς το θύμα και με μια πέτρα κατάφερε ένα κτύπημα στο πίσω μέρος της κεφαλής της και σαν αποτέλεσμα έπεσε αιμόφυρτη. Ο εφεσείων εγκατέλειψε το θύμα στην κατάσταση που της προκάλεσε ο ίδιος φεύγοντας από την σκηνή του εγκλήματος και οδηγώντας το κοπάδι του σε άλλα χωράφια για να συνεχίσει τη βόσκηση. Μετά από αρκετή ώρα επέστρεψε στο χωριό του σαν να μην είχε συμβεί τίποτε.

Κατά τις έξι μετά μεσημβρία ο Χαράλαμπος Ατάσσης ενώ περνούσε πρόσεξέ το θύμα πεσμένο μπρούμυτα και σχημάτισε την εντύπωση ότι αυτή ήταν νεκρή. Έτρεξε τότε στο χωριό και ειδοποιήθηκε η Αστυνομία. Την επόμενη μέρα συλλήφθηκε ο εφεσείων δυνάμει δικαστικού εντάλματος, ανακρίθηκε και αρνήθηκε οποιαδήποτε ενοχή. Το βράδυ της ίδιας ημέρας έδωσε κατάθεση στην οποία ομολόγησε ότι ήταν ο δράστης του εγκλήματος. Στο σχετικό περιεχόμενο της κατάθεσής του έχουμε σε συντομία αναφερθεί ήδη.

Στην επιμέτρηση της ποινής το Κακουργιοδικείο έλαβε υπόψη, όπως αναφέρει στην αναλυτικά διατυπωμένη από-

φασή του, όλα τα στοιχεία τα οποία έθεσε ενώπιόν του ο ευπαίδευτος συνήγορος του εφεσείοντα και τα οποία αποτελούν πράγματι στοιχεία που σύμφωνα με την καθιερωμένη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου, - στην οποία αναφέρεται το Κακουργιοδικείο, - πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής. Τα στοιχεία αυτά είναι: Η μειωμένη κρίση ενός κατηγορούμενου λόγω ψυχοπαθολογικής κατάστασης και διανοητικής καθυστέρησης, η μη χρησιμοποίηση φονικού όπλου, η πρόκληση από το θύμα, η άμεση παραδοχή του κατηγορούμενου προς την Αστυνομία, που αποτελεί ένδειξη της μεταμέλειάς του, οι προσωπικές του βέβαια περιστάσεις και το λευκό ποινικό του μητρώο. 5 10

Είναι γεγονός ότι ο εφεσείων, σύμφωνα με την ιατρική μαρτυρία του Δρα Νικολαΐδη, Νευρολόγου - Ψυχιάτρου στο Νοσοκομείο Πάφου, ο οποίος εξέτασε τον εφεσείοντα, παρουσίαζε συναισθηματική ρηχότητα, μειωμένη κρίση και ιδιαίτερη ευαισθησία σε θέματα τιμής και αξιοπρέπειας. Χαρακτήρισε δε τον εφεσείοντα, σαν άτομο με ελαφρά διανοητική καθυστέρηση και ότι λόγω της ψυχοπαθολογικής του κατάστασης, είχε αρκετά ελαφρυντικά για παρορμητικές πράξεις που θα μπορούσε να διαπράξει. 15 20

Ο εφεσείων είναι έγγαμος, πατέρας έξι παιδιών, τριών γιών και τριών θυγατέρων. Οι δύο μεγαλύτεροι γιοί του είναι απόφοιτοι Πανεπιστημίου, η δε μεγαλύτερη κόρη του έγγαμη και διαμένει στην Πάφο. Ο τρίτος γιός ετοιμάζεται για σπουδές και οι άλλες δύο νεότερες κόρες απόφοιτες από Σχολή Μέσης Παιδείας και ασφαλώς τίθεται θέμα γι' αυτές οικογενειακής πλέον αποκαταστάσεως. Ο εφεσείων είναι ένας εργατικός και καλός οικογενειάρχης και το έγκλημα στο οποίο βρέθηκε ένοχος είναι το πρώτο που φαίνεται να έχει διαπράξει στη ζωή του. 25 30

Η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου αυτού όταν ακούει εφέσεις εναντίον της επιμέτρησης της ποινής, δεν είναι να υποκαταστήσει με τη δική του κρίση την εκτίμηση των γεγονότων και την ποινή στην οποία κατέληξε ένα Δικαστήριο που πρωτόδικα επιλαμβάνεται της υπόθεσης, που 35

είναι και το αρμόδιο να αποφασίσει σε τέτοιες περιπτώσεις, αλλά να επέμβει εάν ο εφεσείων ικανοποιήσει το Εφετείο ότι η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική ή ότι υπήρξε από το Δικαστήριο εσφαλμένη νομική προσέγγιση.

5 Η ποινή η οποία προβλέπεται από το Νόμο για το έγκλημα της ανθρωποκτονίας, είναι ποινή ισοβίων δεσμών. Στην υπό εξέταση περίπτωση δεν πρέπει να παραβλεφθεί το γεγονός ότι μια ηλικιωμένη γυναίκα εβδομήντα πέντε
 10 ετών, η οποία έφυγε από το σπίτι της για να ασχοληθεί με τις αγροτικές της εργασίες, ουδέποτε επέστρεψε επειδή ο εφεσείων με ένα βάνουσο κτύπημα στο πίσω μέρος της κεφαλής, της τερμάτισε τη ζωή αφήνοντας την αιμορραγούσα επί του εδάφους και φεύγοντας ο ίδιος για να συνεχίσει τη βόσκηση των προβάτων του.

15 Η αφαίρεση ανθρώπινης ζωής αποτελεί μια ειδεχθή και κατακριτέα πράξη και η ποινή πρέπει να υποδηλεί την έκταση με την οποία τα Δικαστήριο εκτιμούν τη ζωή εκφράζοντας την προσέγγισή τους με το συμβατικό τρόπο που ο Νομοθέτης καθιέρωσε για την επαρκή τιμωρία των
 20 εγκλημάτων αυτών.

Κάτω από τις περιστάσεις, λαμβάνοντας υπόψη και τις προσωπικές συνθήκες του εφεσείοντα, δεν έχουμε πεισθεί ότι η επιβληθείσα ποινή ήταν έκδηλα υπερβολική, ή ότι το Καουργιοδικείο δεν έδωσε τη δέουσα βαρύτητα
 25 καθ' οιονδήποτε τρόπο στα ελαφρυντικά τα οποία τέθηκαν ενώπιόν του και τα οποία επαναλήφθηκαν ενώπιόν μας.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση απορρίπτεται.

30

Η έφεση απορρίπτεται.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

ΑΓΟΡΕΥΣΗ — ΒΛ. ΔΙΚΑΙΟΝ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΣ — Ποινική
δίκη.

ΑΘΩΩΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ — Έφεση κατά— Βλ. ΠΟΙΝΙ-
ΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ — Έφεση κατά αθωωτικής
αποφάσεως.

ΑΙΣΧΡΟ ΘΕΜΑ — ΒΛ. Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΑΙΣ-
ΧΡΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΝΟΜΟΣ.....

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ — Δεν υπό-
κειται σε φραγμούς — Αλλά το ίδιο ισχύει και
για το Εφετείο, όταν κρίνει πρωτόδικη υπόθεση.
(*Δημοκρατία v. Κυριάκου*).....

264

— Παράλειψη του πρωτόδικου Δικαστηρίου να ασχολη-
θεί με τμήμα μαρτυρίας ή με επιχείρημα συνηγό-
ρου — Δεν αποτελεί κατ' ανάγκη λόγο ακυρώσε-
ως της αποφάσεως — *Paradopoulos v. The*
Police, 21 C.L.R. 120 και *Khadar and Another v.*
The 'Republic (1978) 2 C.L.R. 132 παρετέθησαν
προς στήριξη της πιο πάνω απόψεως (*Αθηνής v.*
Δημοκρατίας).....

41

— Σαφής διατύπωση ευρημάτων και συσχετισμός τους με
ετυμηγορία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του δι-
καστικού έργου — Παράλειψη προσδιορισμού με
ακρίβεια των γεγονότων, που στοιχειοθετούσαν
το αδίκημα της αμέλειας, κρίση επί θέματος αξιο-
πιστίας μαρτύρων μόνο ως προς μέρος μαρτυ-
ρίας τους και παράλειψη ευρήματος για ουσιώ-
δες γεγονόσ, που επηρέαζε την αξιοπιστία των
μαρτύρων, και συγκεκριμένα για το ποίος οδη-
γούσε το όχημα του παραπονούμενου, πράγμα
για το οποίο είχαν προβληθεί δίστάμενες εκδο-
χές — Διαταγή επανεκδικάσεως της υποθέσεως.
(*Βίττη v. Αστυνομίας*).....

30